

Methodics of geophysical measurements used by prospecting for antimonite ore-bearing zones in the Malé Karpaty Mts. (Western Slovakia)

VILIAM PAŠTEKA — VIKTOR JANOTKA — JOZEF LANC

Ore mineralisation in the Pezinok—Pernek crystalline of the Malé Karpaty Mts. has been produced by two independent and geochemically different metallogenetic processes although they frequently occur together. The older sulphidic mineralisation has a pre-Variscan age and it is represented by massive sulphide ores of pyrite-pyrrhotite composition. The younger hydrothermal mineralisation developed after the Malé Karpaty granitoid body intrusion. Mineral assemblages and therefore also relative elements of ore-bearing hydrothermal solutions on deposits are typical ones of deposits produced by acid magmatic activity (antimonite, arsenopyrite, native gold, lead and lead-silver sulphosalts of antimony, sphalerite, galenite, chalcopyrite and pyrite). The mineralisation occurs in amphibolite, actinolite and graphitic shale wallrock and frequently also inside of the massive sulphide ore.

Basic geophysical methods were used to delimit conductive zones containing probable antimonite mineralisation. The following methods were used: spontaneous polarization, resistivity profiling and magnetometry, as complementary ones the induced polarization, gamma-spectrometry and by chance also the method of superlong wave measurements has been applied. Direct detection of the mineralisation in question is possible only using geochemical sampling in perspective areas delimited by geophysical methods.

Preložil I. Varga

O Z N A M Y

Antimónové (bizmutové) okre, nie okry

Pri štúdiu nových názvov minerálov, ktoré nedávno vyšli a majú byť záväzné pre všetkých používateľov mineralogickej terminológie v slovenčine (M. Koděra — S. Ďurovič — I. Masár — V. Judinová: Slovenské názvy minerálov, Mineralia slovacica, príloha, 9, 1977, 82 s.), sme si povšimli termín antimónové okry, ktorý sa vysvetľuje ako „spoločný názov pre sek. minerály, vznikajúce oxidáciou Sb minerálov“ (s. 17), a bizmutové okry, „spoločný názov pre sek. minerály, vznikajúce oxidáciou Bi minerálov“ (s. 22). V oboch prípadoch je substantívum oker v nom. pl. v tvare okry, ktorý je z hľadiska platnej jazykovej kodifikácie jednoznačne nesprávny.

Z jazykovej kodifikácie vychodí, že slovo oker má v spisovnej slovenčine týchto dvanásť korektných tvarov: oker, okra, okru, oker, (o) okri, okrom; okre, okrov, okrom, okre, (o) okroch, okrami.

Správna a záväzná podoba názvov, ktorými sa v poznámke zaoberáme, je antimónové okre a bizmutové okre.

P. Kušnír